

vi altså en pligt til for dommerne stadig at være om lov og ret.

Jeg ville ønske, at det var sandt, når fru Lone Dybkjær siger, at præmissen om, at man skal udvikle en stadig snævrere union var fjernet i Lissabontraktaten. Det er bare ikke tilfældet. Den er flyttet fra artikel 1 og ind i præamblen, og jeg må bare gøre opmærksom på, at EF-Domstolen dom på dom altså også har påberåbt sig præamblen lige så vel som værdierne på linje med de almindelige hjemmelsbestemmelser som grundlag for sine afgørelser. Så derfor er der intet ændret, i hvert fald ikke i en positiv retning, ved at indføre Lissabontraktaten. Tværtimod giver Lissabontraktaten kun EF-Domstolen endnu mere magt, fordi alt det, der tidligere hed søjle 1, altså det mellemstatslige samarbejde, hvor den virkelige magt stadig lå i medlemsstaterne, nu bliver flyttet over til EU's institutioner, så det bliver Kommissionen og Europa-Parlamentet og EF-Domstolen, som har den endegyldige og endelige indflydelse og magt.

Derfor er det noget sludder at sige, at Lissabontraktaten overhovedet løser problemet. Den forværrer det kun. Derfor er der kun en ting at gøre, og det er som politikere at sige, at vi ikke vil acceptere, at det væsentlige, det helt grundlæggende arbejde, vi har, nemlig at repræsentere de folk, der har stemt på os, bliver trumfet over af dommere, som ikke har noget folkeligt mandat. Vi vil gå til modangreb imod den her stigende overdragelse af mere magt til EU's institutioner, særlig EF-Domstolen, og det kan altså kun gøres, ved at man tager diskussionen og får ændret på de betingelser i EF-traktaten, der sikrer, at Domstolen til stadighed kan træffe disse politiske afgørelser.

Jeg og Dansk Folkeparti ville jo selvfølgelig synes, at det var helt naturligt i en tid, hvor vi er blevet underkendt på strafferetten, underkendt på arbejdsmarkedet, underkendt på udlændingepolitikken – nu hvor vi rent faktisk står midt imellem to traktater, hvor Lissabontraktaten på et eller andet tidspunkt må formodes at træde i kraft, men i øjeblikket er det stadig Nicetraktaten, der gælder – at det så var nu, man tog denne diskussion. Det burde ske, hvis jupartierne virkelig mener noget om demokrati, der som bekendt – nu er tidligere blevet irettesat for at tale latin, så er det jo nærmest naivt at tro, at man kan få lov at tale græsk – betyder folkets styre, altså demos og kratos. Det, man har gjort med Lissabontraktaten, er jo netop at tage kratos, at tage magten og deponere den i Luxembourg,

Strasbourg og Bruxelles, men demosen, folket, er stadig ladet fuldstændig tilbage.

Vi i Dansk Folkeparti vil genetablere de to størrelser, sådan at vi igen får et demokrati, sådan at det igen er befolkningen, der har indflydelsen på den dagligdag og den fremtid, vi står over for. Det er derfor, at det her beslutningsfor-slag er så væsentligt. Sidste år var der små lys i mørket, da først Venstres og derpå De Konservatives ordfører rent faktisk var ude at sige: Jo, der er måske et problem med dommere, som agerer politikere. Der er måske et problem ved, at Domstolen pludselig har truffet afgørelse om, at udlændingepolitik også er et EU-anliggende.

Derfor var det jo med noget spænding, at jeg så frem til de to ordføreres taler i dag. Men jeg må sige, at lige så meget spænding jeg har gået rundt med indtil nu, lige så meget skuffelse står jeg med her. For sagen er, at den ene ordfører end ikke møder op, og den anden vil overhovedet ikke forholde sig til det citat, hun tidligere lagde navn til i dagbladet B.T. Det er nedslående, at det er det niveau, man ønsker for bevarel-sen, for diskussionen og for at fremme et demokrati i Europa, et demokrati i Danmark. Og det skal være med de ord, at jeg takker for bemærkningerne.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det var så lidt. En kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:52

Lone Dybkjær (RV):

Nu skal jeg jo ikke forsvare Venstres ordfører, men hvis jeg skal tale ud fra egne erfaringer, hænder det jo, at man er forhindret, fordi man har lavet en anden aftale, inden forslaget var kommet på dagsordenen i Folketinget. Så jeg synes måske ikke, at det er særlig fint.

Så vil jeg gerne sige til det med en stadig snævrere union, at jeg ikke sagde det, som hr. Morten Messerschmidt siger. Jeg sagde: Derfor var det ærgerligt, at vi ikke fik vedtaget forfatningstraktaten. For der var en stadig snævrere union gået ud, men det er det derimod ikke i Lissabontraktaten. Så derfor var jeg også tilhænger af forfatningstraktaten, og det var en af grundene til, at vi kunne stemme for den.

Så bliver der sagt, at Lissabontraktaten ikke løser Domstolens problemer. Nej, det tror jeg ikke nogen af os har påstået. Det, jeg sagde, var, at Lissabontraktaten er bredere, hvilket tvinger – hvis den engang kan blive gennemført, det vil jeg jo stadig væk håbe – Domstolen til at tage et